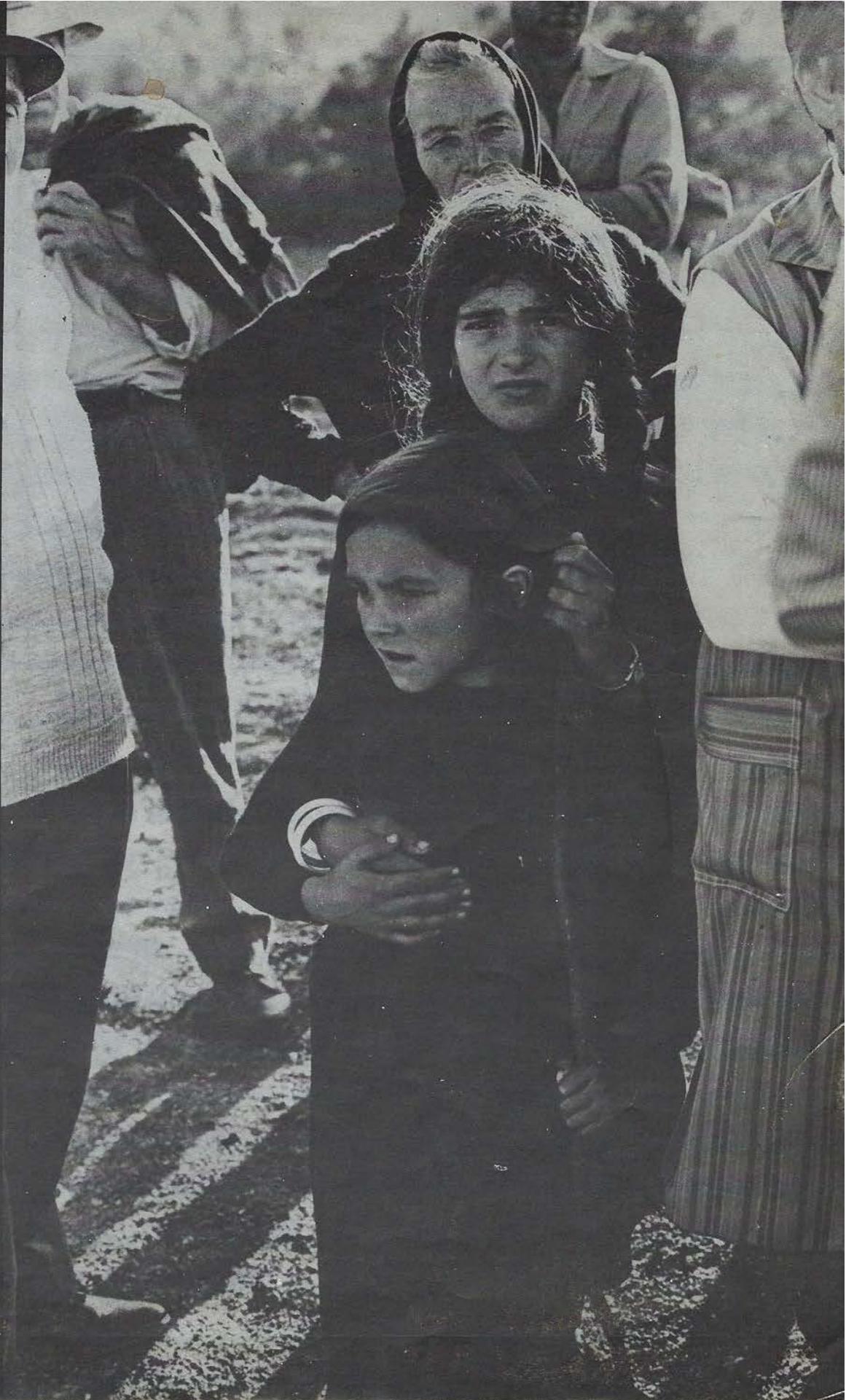

R
I
L
I
R

INDICE

Editorial

3

Mateina porque era miña

4

Aborto Livre

5

Empregadas do Fogar.
Traballadoras sen Dereitos

6 e 7

Algúns Datos sobre a Adopción 8 e 9

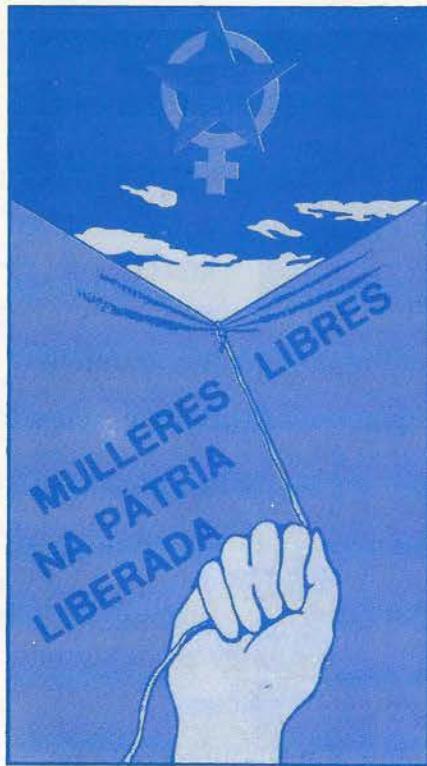
10

Poesía / Libros

11

Falando da nosa Sexualidade

EDI TO RIAL

Paro feminino en aumento, economía sumerxida, doble xornada, agresións, procesos xudiciais por aborto, violacións e asasinatos a diario, publicidade agresiva, sentencias xudiciais favorábeis aos violadores, SISTEMA CAPITALISTA PATRIARCAL...

Traballadoras de Copo Ibérica, da conserva, empregadas do fogar, Yolanda, Mª Carmen, Alicia Rouco, profesoras de Sta. Comba, culpábeis de ser mulleres que abren a boca para denunciar.

Este é o marco dramático que describe a realidade social, laboral, económica e política das mulleres galegas ante o 25 de Xullo.

“PETAR NA ALMA DO POVO ATE CONQUERIR UN ESTADO DE OPINION REVOLUCIONARIO” segue a ser o berro do que MULLERES NACIONALISTAS GALEGAS queremos fazer unha guía de acción e facer participar ás demais mulleres. A organización, sexa ao nivel que sexa, veciñal, cultural, sindical, política, feminista..., é necesario para deixar de lamentarnos e pasar a acción, denunciar, manifestar, berrar, dar pasos pequeniños que fagan posíbel algún día derrubar a OPRESION que sofremos.

MULLERES LIBRES NA PATRIA LIBERADA, consigna que serviu para encetar un camiño no ano 1986, será outravolta a consigna que nos faga avanzar por Compostela este 25 de xullo, DIA DA PATRIA GALEGA.

"LEMBRA A DIGNIDADE
DE SER MULLER.
NON CLAMES.
NON TE ARRASTRES.
TEN VALOR.
XUNTA AS TUAS MANS
UNETE A NOS,
LOITA CON NOS"

*Christabel Pankhurst
(Sufragista inglesa, 1880-1958)*

MATEINA PORQUE ERA MIÑA

Prefacio a Sta. Comba, Galiza, MAIO de 1990

Hai unha chea de noticias que non por lelas e escoitalas todos os días deixan de horrorizarnos... Non hai más violacións, senón que hai más denuncias. O problema está situado agora nun novo contexto, cal é o da implicación e complicidade da xustiza -machista- nunha chea de sentencias cando menos benignas e favorábeis ao violador.

Pasemos revista a algunas das últimas.

- Ratificación da sentencia coñecida como da "minisaia". Moralexa: non provoques, que os homes non son de pedra.

- Apreciación dun xuíz británico encol da negativa dunha muller a se deitar cun tipo: as mulleres non teñen vontade, son contradictorias, cando din non, non queren decir exactamente **non**.

- Argumentación doutro senlleiro representante da xustiza español: non se lle concede a separación a unha muller que a solicitou, xa que é **imprescindíbel** que o maltrato físico sexa reiterado para consideralo causa legal

de separación. Sería cecais causa legal se lle pegase unha soa vez e non fose necesaria unha segunda por morte da vítima-muller?

- **ESPECTACULO** ao que asistimos estes días, despois da violación e denuncia da mesma en Santa Comba. A conducta da povoación desta vila, amosa o sometimento dos veciños ao poder dos caciques. Non esquezamos que o noso País móvese nas coordenadas do mais estricto feudalismo para algunas cuestiós, e conven non transguedir as normas do mesmo, so pena de convertermos en carne de "copliñas anónimas populares" que nos colocan no lugar onde segun as mentes reaccionarias, debemos colocarnos as mulleres. Ainda mais, a lectura deste asunto fainos entender que deberíamos sentirnos "orgullosas" de que calquer señorito da vila nos ofreza os seus favores sexuais.

En calquera caso, as MNG alentamos e aplaudimos a actitude das mulleres (mestras neste caso) que tiveron a valentía de denunciar e enfrentarse -nunca mellor dito- ao poder establecido, e poder ter xénero masculino.

“ABORTO LIVRE”

Seguiremos loitando por conseguir unha LEI DE ABORTO LIVRE, GRATUITA E NA REDE SANITARIA PÚBLICA.

Desde hai cinco anos está en vigor a chamada Lei Orgánica de despenalización parcial do aborto, cinco anos que amosaron o insuficiente que é esta mal llamada lei de aborto; a limitación da propia lei, a tramitación burocrática e a hipocresía de moitos membros do colectivo médico e sanitario, fan que unha mínima parte das mulleres que teñen abortado durante estes cinco anos se teña beneficiado desta lei. Esta situación fai que o número de mulleres que ten que abortar fora de Galiza e o mesmo do Estado sexa moi grande, cos riscos que esto supón para a saude das mulleres.

Dixemolo moitas veces, nos a todas as mulleres que estamos a loitar por unha Lei de Aborto Libre. O aborto é unha agresión para os nosos corpos, as mulleres non queremos abortar; mais cando o coñecemento da nosa sexualidade é tan cativo, cando os métodos anticonceptivos non están ao alcance de todas as mulleres, cando estamos sometidas a unha anticoncepción tan agresiva para nos, cando a desinformación sobre estas cuestiós é tan grande faise indispensabel unha lei que nos permita abortar sen ningún risco para o noso corpo. O noso dereito a decidir cando queremos ser nais ten que estar porriba de burocratadas e de actitudes moralistas hipócritas...

A loita por un ABORTO LIVRE ten que seguir.

EMPREGADAS DO FOGAR: TRABALLADORAS SEN DEREITOS

Se ben é certo que a incorporación da muller ao proceso de producción é un paso primordial no camiño da nosa liberación, non é menos certo que a meirande parte das veces supón seguir cumplindo co noso rol tradicional, o papel que se nos ten asignado.

E clara ao respecto, a relación laboral das traballadoras empregadas do fogar, relación que se tilda de especial pola lei. ¿POR QUE? Pois pola única razón de que somos hoxe por hoxe mulleres as únicas que estamos dispostas a prestar este tipo de ter un traballo dependente, por conta allea, e remunerado.

Facendo unha contraposición entre unha relación laboral normal, regulada polo Estatuto dos Traballadores e esta mal chamada relación especial, atopamos as seguintes diferencias/discriminación:

a) **FORMA DE CONTRATACION:** Non se precisa facer un contrato por escrito, non existe oferta de traballo, nin interveñen para nada as oficinas do INEM. Polo que atinxo á duración, no caso das empregadas do fogar presúmese concertado por tempo determinado de 1 ano,

podéndose evidentemente, prorrogar.

b) **RETRIBUCIONS:** Fíxase como retribución o salario mínimo interprofesional, que estará referido a unha xornada de traballo completa; podendo no caso de aloxamento, ou mantenza, que se poida descontar ata un 45% de salario, polo que en realidade a retribución que en principio se dí de 50.000 ptas queda reducido a 27.500 ptas mensuais. Se ben está legalmente recoñecido o aumento dun 3% do salario por cada triénio de antigüedad, ningún na práctica abona esta cantidade.

c) **PAGAS EXTRAORDINARIAS:** Neste punto, a discriminación sofrida pola traballadora, é brutal: Anque se lle recoñecen 2 pagas extraordinarias, éstas serán abonadas nunha cuantía de **15 días de salario**, mentres os/as demais

traballadores/as perciben na mesma situación unha paga equivalente a 30 días de salario.

d) XORNADA DE TRABALLO: 40 horas semanais, dereito ao descando semanal e a días festivos. Esta é claramente a redacción da lei, lei que se incumpe sistemáticamente; a traballadora empregada do fogar chamada “INTERNA” é a primeira en erguerse e a última en deitarse, digamos que está a mercede dos caprichos do seu empregador ou empregadora e chega a facer xornadas semanais de 84 horas.

e) EXTINCIÓN DO CONTRATO: Ademais de extinguirse a relación laboral polas causas apuntadas no E. Traballadores, establecese para estas traballadoras unha nova fórmula, chamada “desestimento do empregador” que consiste na facultade que ten o empregador/a de prescindir dos servicios da traballadora sen

causa algunha que o xustifique dándolle un preaviso e dando a opción a que a empregada “disfrute” dunha licencia de 6 horas semanais para percurar un novo emprego; a indemnización por despido neste caso será de **7 días de salario por ano traballado**. Suliñemos a discriminación atroz que se da tamén aquí, pois son para outro tipo de traballadores/as **12 días por ano traballado**.

f) VACACION: Evidentemente, van ter que coincidir coas dos empregadores, establecéndose legalmente que sean de 30 días, dos cales 15 serán contínuos e o resto susceptíveis de fraccionamentos. Isto é, a traballadora non ten dereito na práctica a elexir un período de vacacións que se axeite ás súas apetencias ou situación familiar. Dun xeito **ARBITRARIO**, cando menos, terá que ter as vacacións cando ao seu xefe ou xefa lle pete.

ALGÚNS DATOS SOBRE A ADOPCIÓN

A partir do ano 87, a adopción é obxecto dunha reforma que si ben entre outras cuestións pretende axilizar a súa tramitación na práctica non se consigue.

No proceso de adopción, unha persoa atópase como primeiro atranco as enormes listas de espera para poder adoptar. Esta situación débese, entre outras razóns, a que os adoptantes buscan con este sistema o fillo que non poden ter eles -bioloxicamente falando- e, demandan bebés, e a ser posibel nenas e sen ningún tipo de tara física nin psíquica. Ante esto, os adop-

tantes reaccionan buscando "pola súa conta" esos bebés: aparece así un tráfico encuberto de nenos e nenas, adquiros ilegalmente según o status socio-económico dos adoptantes.

Superada a lista de espera -que pode ser de anos- o/a adoptante vése sometido a un informe preceptivo pola Entidade Pública competente que, no caso galego depende da Consellería de Traballo. Con este informe, o que se pon de manifesto é o interese e o benestar do neno. Esta primacía -loable por outra parte- contrasta coa "desatención" que estes mesmos

orgaos públicos lles prestan aos nenos e nenas que están baixo a súa tutela, e tamén, co escaso interés polo benestar do neno/a no seo da súa familia biolóxica (maos tratos, desnutrición, abusos, mendicidade... etc.).

Emitido informe favorable pola Entidade Pública e, prestados os correspondentes consentimentos e asentimentos, vai ser o xuíz de Primeira Instancia o competente para que a adopción sexa definitiva. Mais, ate que esto suceda, adoptante e adoptando/a precisan dun período de adaptación inmediata que a lei prevé, concedendo un permiso laboral para que a adopción sexa o mais semellante posible ao feito do nacemento biolóxico dentro da familia natural. A grande incongruencia estriba no feito de que esos permisos laborais son concedidos unha vez que a adopción é firme e non no momento da entrega do adoptado/a, co cal, na práctica, estase inviabilizando tanto o sistema de adopción como o propio interés da nena/o que se pretendía salvagardar.

persoa desprotegida que depende dos adultos en todo momento, senón que é utilizado como substituto do fillo/a biolóxico e que terá que cumplir, polo tanto, as mesmas funcións que éste: coidado dos pais anciáns, herdeiro/a da familia... etc.

Como sustituto que é, o adoptado ou a adoptada debe ser o mais perfecto posibel: é escollido como cando se merca un obxeto de valor.

En resumidas contas, ao final, o que menos importa é o neno ou a nena como individuo/a.

A adopción é o último recurso que utiliza unha persoa cando non pode cumplir o seu ciclo biolóxico de reproducción (agás casos excepcionais), porque a adopción socialmente non é concebida como acto solidario con unha

POESIA / LIBROS

MEA CULPA CATARINA

*Víamos o teu nome legendando
o rosto das mulheres naquele tempo
em que as mulheres falavam
rompiam os ecrans com a sabedoria
a justiça tornava-se clara.
Era da prática que emergia a essência.*

*Olhávamos demasiado comovidos (só)
aquela ordenação de sexto dia
à espera do descanso do banho
o sabonete adquado à pele
que afinal não era blindada
(tu sabias e mostraste Catarina).*

*Pensámos que tudo estava pronto
e nunca mais seríamos as mesmas
toupeiras de saída envenenada
pela vontade dos donos do arsenal.
Nada fizemos nada demos senão
o espanto quebradiço face ao repto
quase transgressor da teoria.*

Meus amigos isto é assim.

Agosto 80
Marta Cristina de Araújo

ALGUNS LIBROS QUE NOS PARECEN INTERESANTES

- 1.- "MARYA" de Joyce Carol Oates.
- 2.- "LEITO DE MUSGO" de Anja Tuckerman.
- 3.- "QUERIA OS PANTALONS" de Lara Cardella.
- 4.- "PLACER E PERIGO". "EXPLORANDO A SEXUALIDADE FEMININA".
(Selección de textos).
CAROLE S. VANCE (compiladora).
- 5.- "COUSAS DE MULLERES". LABREGAS, PODER E VIDA COTIAN (Lugo, 1940-1980)
de LOURDES MENDEZ.

FALANDO DA NOSA SEXUALIDADE

Non polo feito de ter falado moito dun tema, nem de te-lo debatido, nem analisado, se supón que deste tema se teña un gran coñecemento tanto a nivel de asunción persoal como colectiva.

Un destes "temas" é a sexualidade da muller, que desde logo foi e segue a ser fonte de debate, nos meios de comunicación, no terreo da pedagoxia, da psicoloxía, da sexoloxía, ou entre aquelas mulleres conscientes da importancia do coñecemento da nosa sexualidade.

E certo, que cando penso formalmente no noso País algunas cousas parecen ter mudado, coas limitacións que todas coñecemos, hai algúns centros de planeamento familiar áinda que só nalgúnhas cidades, e o coñecemento dalgúns métodos anticonceptivos posibilita ou debería posibilitar a decisión das mulleres ao respecto da súa maternidade. Mais esto supón que a base das relacións sexuais das mulleres xa non é coito? Supón esto que nas relacións entre homes e mulleres a finalidade é que ambos acaden placer ou pola contra só é o home o que se supón que ten que acadar placer?

Cando as mulleres berramos que "Sexualidade non é maternidade" estamos separando dous conceptos ben diferentes, mais que sempre estiveron unidos porque ao sistema patriarcal xamais lle interresou separalos. Unha é a capacidade biolóxica que temos as mulleres para ter fillos e outra ben diferente é a nosa sexualidade, a capacidade que temos de disfrutar co noso corpo. Falo tamén da posibilidade que temos as mulleres de disfrutar entre nos, falo do descubrimento do noso corpo anaco a anaco, falo fundamentalmente do respecto ao noso corpo.

